

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 147.

Tennte Session.

46de Møde.

Onsdagen den 7de December.

(Forts.)

Rosenørn (fortsat): Det troer jeg ogsaa er en almindelig ublandet Stemning baade hos Folket og ogsaa her i Salen, at man overordentlig gjerne vil gaae ind paa ethvert som helst Forslag, hvorved man paa forfatningsmæssig Maade kan blive bragt istand til at vedtage en Fællesforfatning for det hele Monarchie. Den Maade, som er foreslaaet i de Paragrapher, som her foreligge, den er aldeles laant netop fra Valgloven af 7de Juli 1848, fra den der anviste Vel, at det skulde være ved Sammenkaldelsen af en Rigsforsamling for hele Monarchiet, der i Forening med Kongen foretog de Forandringer, som maatte findes ønskelige. Dette har været vor vigtigste Grund til at foreslaae denne Vel, at det var den historisk anviste; det var den, som laa til Grund for hele Grundloven, som havde været forbeholdt ved Givelsen af Valgloven for Rigsforsamlingen. Om den forøvrigt kan have visse Vanskeligheder, det vil jeg ikke bestride; men med en god Villie fra alle Sider nærer jeg det Haab, at disse Vanskeligheder ville kunne overvindes.

Jeg skal nu tillade mig at gaae over til de Endringsforslag, som ere stillede af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amt (Lindberg). Hvad det tredje angaaer, at Kongens Edsfæstelse paa Forfatningen isølge vor nærværende Grundlovs § 8 ikke skal bortfalde, da er jeg for mit Vedkommende aldeles ikke uvillig til at stemme for dette Endringsforslag, saaledes, at en saadan Edsfæstelse vedbliver for Kongeriget's særlige Forfatning indtil videre; men, fordi Grundlovens nær-

værende § 8 saaledes fremdeles bliver opretholdt i Kongeriget's særlige Grundlov, er det ingen Grund til at udelade Citationen af den samme Paragraph blandt de Forhold, som skulle omhandles ved Fællesforfatningen, saaledes som foreslaaet i den ærede Rigsdagsmands 1ste Endringsforslag. Med Hensyn til dette 1ste Endringsforslag troer jeg, at den ærede Rigsdagsmand vistnok vil være enig med mig i, at det aldrig kan skade noget, at man ved at give Fællesforfatningen ogsaa overveier, om Kongen ikke skulde have at aflægge Ed paa Forfatningen. Det er jo Noget, som fra gammel Tid af har fundet Sted her i Landet. Indtil Souverainetets Indførelse indgik enhver Konge, idet han tiltraadte Regjeringen, sin Haandfæstning, men det er naturligtvis langt at foretrække, at der er en staaende Grundlov, som enhver Regent, idet han tiltræder Regjeringen, aflægger Ed paa. Den nærværende Bestemmelse i Grundloven har ogsaa stor Lighed med den, der findes i andre Landes, navnlig svarer den norske Grundlovs § 9 næsten ganske til vor Grundlovs § 8. Der er vist Ingen, der har Noget imod en Handling, som gjør Forholdet gjensidigt imellem Regenten og Undersaatterne; men Tvivlen reiser sig jo kun om, hvorvidt det er muligt i Tidens Længde at stille Kongeriget's særlige Forfatning saaledes ligeoverfor Fællesforfatningen. I saa Henseende har jeg nogen Tvivl; men der kan jo ikke være Noget imod, at man indtil videre lader den staae. Den vil altid, naar Fællesforfatningen senere er kommen, kunne blive forandret. Det Samme gjælder med Hensyn til Statsraadet og ligeledes med Hensyn til den forenede Rigsdags Sammentræden efter § 71. Dette er 2 Institutioner, som nævnes i § 8, og, beholder man